

— Σᾶς ἔστειλεν ὁ κ. Βελοῦδιος ; παράστε μέσα μου λέγει μὲν ἀπαίσιον μειδιάμα.

— Συγγνώμην, μήτε τὸν γνωρίζω καὶ αὐτὸν τὸν κύριον.

— Ἄ δὲν εἶσαι συ ὁ κουρδιστὴς τοῦ πιάνου ; — ξιπετιέται ἡ μητέρα — ποῦ ζητοῦσε ἡ κόρη μου, ἡ Ἀγγελική...

— Λάθος θὰ εἶναι, κυρία μου.

— Λάθος ποῦ μοῦ ἐκόστισε ἓνα κινέζικο βάζο ! Θὰ εἶναι ἀναιδέαί σας, κύριε, ἐὰν δὲν μὲ ἀποζημιώσετε.

— Εὐχρίστως. Ἔχω 50 χιλ. δραχμὰς περιουσίαν.

Μόλις ἤκουσαν τῆς 50 χιλ. δραχμὰς ἀρχίζουν τὰ μειδιάματα τῆς δεσποινίδος, ἡ ὁποία μόνον ἓνα ὀδοντοκτῆρὸν ἔπρεπε νὰ νομπευθῇ, καὶ ὁ πληθυντικός τῆς μητέρας. Φεύγω διὰ νὰ προφθάσω τοῦλάχιστον τὸ ἀνρόπλιον... Ἀλλὰ ἔπρεπε προηγήτερα νὰ περάσω ἀπὸ τὸ καφενεῖον, διὰ νὰ δανεισθῶ τὰ ναῦλα ἀπὸ τὸν διευθυντήν. Τὸ γκαρσόνι, ἀπουσιάζοντος τοῦ διευθυντοῦ, μοῦ ἐγχειρίζει μίαν ἐπιτολήν.

— ὦ, θὰ δικαιολογεῖται ἡ ἄθλια διὰ τὴν ἀπουσίαν της, διελογίσθη, καὶ πλήρης θυμοῦ ἀποσφραγίζω τὸ γράμμα. Ἀκούσατε, ἀκούσατε ! τὸ ἐνθυμούμαι λέξιν πρὸ λέξιν :

« Ἐλεεῖνέ

Μοῦ ἔγραψες σήμερον ὅτι ἐκέρδησα τὸ λαγεῖον καὶ στηριζόμενος εἰς τὸν λόγον σου υπέβαλα τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἑλληνοδιδασκάλου ἀνακαλύπτω τὴν ἀπάτην, σπεύδω νὰ ἀνακαλέσω τὴν παραίτησιν, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς νομίσας ὅτι ἠθέλησα νὰ τὸν ἐμπαίξω διέταξε ἁμέσως νὰ ἀπολυθῶ ἐπὶ ἀνικανότητι, διορισθέντος ἀντ' ἐμοῦ τοῦ ἀσπονδοτέρου ἐχθροῦ μου. Εἶσαι ἀχρευστατός αἷριον δέχσαι τοὺς μάρτυράς μου.

Γραμματικές»

Ἐὰν εἶχα μυαλά, βεβαίως θὰ τὰ ἔχανα. Ἐγὼ δὲν τοῦ εἶχα γράψει λέξιν, τί ἐπιτολή ἦτο αὐτή : . . Καὶ ἦτο ὁ μόνος φίλος ὁ ὅποιος ἠδύνατο νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπιταρίου. Ἄ, δὲν ἀντέχω πλέον. Ἡ μονομαχία θὰ μοῦ ματαιώσῃ τὸ ταξεῖδι ! νὰ φύγω πάλιν κρυφά ; θὰ μὲ ἀποκαλῇ ἄτιμον. Τὰ γόνυτά μου ἤρχισαν νὰ λυγρίζουν, τὰ χεῖλιά μου νὰ τρέμουν, ἡ μύτη μου νὰ ἀγωνιζέ, ἡ πλάταις μου νὰ πηγαινεύοντο, νὰ μοῦ φαίνονται ὅλα μαῦρα, ἀπαίσια.

Τρέχω εἰς τὸ δωμάτιόν μου ξανακμμένος, διψασμένος, πεινασμένος, ἐλεεινός. Ἀνοίγω τὸ σημειωματάριόν μου καὶ πλησιάζω εἰς τὸν ἡμεροδείκτην, νὰ ἰδῶ τί ἡμέρα εἶναι ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ ἀποπράς, ἡ φοβερὰ, ἡ ὁποία μοῦ ἔκοψε δέκα τοῦλάχιστον χρόνια τῆς ζωῆς μου.

ᾧ φρίκη, ᾧ λογογράφει καὶ ποιητὰ τῶν Οὐρανῶν ! ᾧ πενήντα χιλιάδες τοῦ σεβαστοῦ θεοῦ ! Τὸ πιστεύετε ; Τί ἐδίδασσα, νομίζετε ;

Πρώτη Ἀπριλίου !

Δ. Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γλυπτική καὶ ποίησις. — Ἀποκαλυπτήρια ἀποκαλύπτοντα μίαν ἑλλειψιν. — Ἐν τυχερὸν ὄνομα. — Οἱ Ἀεργοὶ ἐκφραγισθέντες. — Ἡ γῆ ἐὰν εἶχεν αἰσθήσεις. — Ὡραῖαι λέξεις ἀνευ ἐννοίας. — Ἡ Ἀφρικὴ ἐν Ἀθρίαις. — Ἡ Ἀκαδημία ζωολογικὸς κῆπος. — Ὁ κ. κοσμήτωρ καὶ ὁ ἐρωδός. — Τὸ κοιμητήριον Ἀθηνῶν. — Τί ἀπαιτεῖται. — Μία ἑκτακτος φωνή.

ΨΑΛΤΑΙ ΗΡΩΩΝ

ΓΑΥΠΤΙΚΗ ἔχει πολὺν μεγάλην σχεδὸν μὲ τὴν ποίησιν. Ὅχι, ὅτι ἡ πρώτη ἐμπνέεται ἐκ τῆς δευτέρας εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῶν μεγάλων μορφῶν, ἀλλὰ διότι προκαλεῖ ἀντιθέτως, ἡ γλυπτικὴ τὴν ποίησιν, ὅπως ὑμνήσῃ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια εἰς τὸ μαρμαρίνον μοῖωμα τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπαθανατιζομένου

Καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη ἐδόθη καὶ συνηγόμεν ἐν ὀλιβερὸν συμπέρασμα. Ὅτι δὲν ἔχομεν ἐμπνευσμένους ποιητὰς. Ὁ τίτλος Ἑθνικὸς ποιητῆς εἶναι κενὴς σήμερον παρ' ἡμῖν ἐννοίας. Ἀποκαλύπτεται ὁ Διάκος, μία ἀπὸ τὰς συμπαθεστέρας καὶ μαρτυρικωτέρας μορφὰς τοῦ Ἀγῶνος καὶ τὰς ποιητικωτέρας, ἀφ' οὗ ἀπέθανε μὲ στίχους εἰς τὸ στόμα. Καὶ δὲν εὐρέθη εἰς τὴν πλημμύραν τῶν ἐν Ἑλλάδι ποιητῶν, εἰς ὅστις νὰ φανῇ ἀντάξιός τοῦ θέματος. Ἀνετέθη ὁ ποιητικὸς ὕμνος εἰς τὸν κ. Προβελέγγιον, ὅστις ἀνεδείχθη περισσότερον βουλευτὴς παρὰ ποιητής. Πεζοτερον καὶ ἀνουςιότερον ποίημα δὲν ἐγράφη. Ἐὰν δὲν ἔφερε τὸ ὄνομα του, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπὸ τὰ τυχερὰ ὀνόματα τῆς φιλολογίας μας διότι ἐρεκλαμαρίσθη πολὺ περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἤξιζε, μόνον ὡς ποίημα πρωτοπείρου παιδαρίου θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ. Πολὺ ἀνώτερος ἀνεδείχθη καὶ ἀγνότερος καὶ ὑψιπετέστερος ὁ αὐτοκλήτος πανηγυριστὴς Μιτσούκας. Καὶ οὕτω ἐδόθη μία ἐτι εὐκαιρία — ᾧ, πόσαι δὲν θὰ δοθοῦν ἀκόμη ! — νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἑλλειψιν ἐνὸς ποιητοῦ, ἐνὸς ψάλτου ἐθνικοῦ, ἐνὸς Παράσχου, ἐνὸς Βαλαωρίτου !

ΕΕΝΟΜΑΝΙΑ

Ἡ Γαλλομανία — φυλλοξήρα τῆς νεοπαγοῦς κοινωνίας μας — δὲν περιορίσθη εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν καταστημάτων καὶ τὰ δόγματα τῶν νεοπλούτων. Εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὴν τέχνην καὶ

δὴ εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν. Τὸ ἀρτι ἐγκαινισθὲν μουσεῖον τῶν Δελφῶν φέρεται... Γαλλικὴν ἐπιγραφὴν... Musée de Delphé. Fondation Syngros. Μεγαλειτέραν ἱταμότητα καὶ ὕβριν πρὸς τοὺς Δελφούς, πρὸς τὸν Συγγρόν, πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὸ ἔθνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῇ καὶ ὁ τελευταῖος μισέλλην. Εἰς γῆν ἢ ὁποία θὰ ἐφρύαττεν. ἂν εἶχεν αἰσθῆσεις, εἰς τὸ ἀκουσθαι βαρβάρων, ἐν μέσῳ Ἑλληνικῶν εὐρημάτων, μὲ τὸ χρῆμα τοῦ Ἑλληνικωτέρου Ἑλλήνος ὑψοῦται ἐν μουσεῖον. Καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε αἱ ἀνασκαφαὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ Γάλλων, ἐγκολάπτεται, ὡς στίγμα, ἡ Φραντζέζικη ἐπιγραφὴ. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἦρκει τοῦτο, καὶ ἐντὸς τοῦ μουσείου εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας αὐτοῦ κυριαρχεῖ ἡ Γαλατικὴ γλῶσσα. Αἱ ἐπιγραφαὶ ὑπέρεκκινῶνται εἰς διπλάσιον μέγεθος Γαλλιστὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Δὲν ἐτηρήθη τοῦλάχιστον μία ἀβρότης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ καυχῶνται οἱ Γάλλοι ὅτι ἡ κοίτης τῆς ἀβρότητας ὑπάρχει εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ μουσεῖον, ἀς δειχθῇ ὅτι εἶναι Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, φροντίζουσα, ὅπως μόνον Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ὑπάρχουσιν. Ἄλλως τε καὶ λόγοι ἐπιστημονικοὶ ἐπιβάλλουσιν τοῦτο.

ΕΡΩΔΙΟΙ

Οπου ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ ὥραιαι λέξεις μᾶς τυφλώνουν καὶ τὰς μεταχειριζόμεθα πολλακις χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὴν σημασίαν τῶν. Ὁ κ. κομμήτωρ τῆς... φιλοσοφικῆς σχολῆς εἰς ἐν ἄρθρον τοῦ εἰς τὸ «Κράτος» τελειώνει μὲ τὴν φράσιν ὅτι εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μας ἀντὶ Ἀκαδημαϊκῶν φωλάζουσιν γλαῦκες καὶ... ἐρωδιοί. Ἄγνοεῖ ὁ κ. φιλόσοφος ὅτι ἐρωδιοὶ δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι, ὅτι εἶναι σπανιότατον πτηνὸν εἰς ἀπροσίτους ὄχθας τῆς Ἀφρικῆς περιφερόμενον καὶ ὅτι προφανῶς ἄλλο πτηνὸν ἠθέλε νὰ ὀνομάσῃ. Ἀλλὰ τὸν παρέσυρεν τὸ ὥραϊον ὄνομα. Ἐὰν δὲ πρόκειται νὰ γεμίσῃ ἡ Ἀκαδημία μας μὲ ἀκαδημαϊκοὺς τοιοῦτον ἐγκυκλοπαιδικὸν γνῶσιν, δὲν θὰ ἦτο ἀσχημιον νὰ μείνῃ μὲ τοὺς... ἐρωδιοὺς (!) τοῦ κ. κομμήτορος, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκόσμησε τὸ ἄρθρον τοῦ καὶ τοὺς ὁποίους ὠνευρεῖται περιφερομένης πλέγδην μετὰ γλαυκῶν ἀνὰ τὰ μαρμάρινα ἀετώματα τοῦ Συναίου μεγάρου...

ΕΝ Τῷ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙῳ

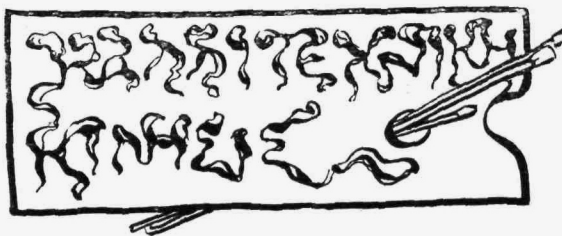
Οξωραϊσμός τοῦ Α' νεκροταφείου Ἀθηνῶν ἀρχεται ἵαν προσεχῶς περατωθέντος τοῦ μνημείου τοῦ Ἀδέρωφ. Τὸ νεκροταφεῖον μας εἶναι ἐν μικρὸν γλυπτικὸν μουσεῖον. Ἦδη θὰ λάβῃ μορφήν καλλιτεχνικωτέραν, ἐφαρμοζομένου νέου σχεδίου. Δηλαδὴ ἡ κεντρικὴ εἰσοδος καταργεῖται, ἡ ἐμπροσθεν αὐτῆς πλατεῖα θὰ κυκλωθῇ ὑπὸ στοῶν μαρμαρινῶν καὶ οἰκοδομῶν, πρὸς φύλαξιν προσδωρινὴν τῶν νεκρῶν μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ. Αἱ στοαὶ αὗται θὰ διακοσμηθῶν ὑπὸ ζωγράφων, θὰ φιλοτεχνηθοῦν δὲ καὶ τοιχογραφίαι, οὕτω δὲ καὶ ἡ ζωγραφικὴ θὰ εἰσέλθῃ δειλῶς εἰς τὸ κοιμητήριον, ἐφ' οὗ ἦδη ἀποκλειστικῶς κυριαρχεῖ ἡ γλυπτικὴ. Εἰς τὸ κέντρον τῆς κυκλικῆς αὐτῆς πλατείας θὰ ἰδρυθῇ τὸ μαυσωλεῖον τοῦ Ἀδέρωφ, ὅπερ θὰ ἀντικρύζῃ τὴν νέαν εἰσοδὸν τοῦ νεκροταφείου, τὸ ὁποῖον ἴσως μίαν ἡμέραν ἀντικαταστήσῃ τὴν ἑλλειψιν μουσειῶν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ οἰκοδομὴ· ἀπαιτεῖται καὶ ἀνὴρ φιλότεχνος, εἰς οὗ τὰς χεῖρας ν' ἀνατεθῇ ἡ διοργάνωσις καὶ ἡ ἐποπτεία.

Η Κ. ΦΩΚΑ

Ἡ ὑτήχησα ν' ἀκούσω ἐν ἀπόγευμα εἰς μίαν ἰδιαιτέραν ὁλως ἐσπερίδα τοῦ Ὁδείου, τὴν ἐκ Βάρνης ἐπισκεφθεῖσαν τὴν πόλιν μας κυρίαν

Φωκά. Ἦτο δι' ἐμὲ τὸ τάλαντον τῆς φωνῆς τῆς μίᾳ ἀποκάλυψις καὶ ἠσθάνθην μίαν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ν' ἀναθρόσκη ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀπογοστευμένης ἀπὸ τὸ Ρωμῆικο ψυχῆς μου. Διότι ὀριστεμένως Ἑλληνίδα αἰοδὸν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς τέχνης τῆς κ. Φωκά δὲν ἔχομεν. Ἡ κ. Φωκά ἐν Παρίσις, ἐνθα ἐπὶ μακρὸν διέμεινε, ἤρξατο θριαμβευτικοῦ σταδίου, τὸ ὁποῖον ἀνέκοιπεν ὁ αἰσθηματικὸς γάμος τῆς. Καὶ ἔχασεν ὅχι μόνον ἡ Ἑλλάς μίαν δόξαν μουσικὴν, ἀλλὰ καὶ ἡ Γαλλία ἓνα ἀστέρα τοῦ μελοδράματος.

ΔΑΦΝΙΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Εἰς τὸ Ὁδεῖον ἀπεσφραγίσθησαν τὰ κιβώτια τὰ περιέχοντα τὰ ἀντικείμενα τέχνης, τὰ ὅποια ὁ αἰμυληστός Ἀριστάρχης Βέης ἐδώρησεν εἰς τὸ Ὁδεῖον.

1) Δύο μεγάλα εἰκόνες τοῦ Ἀριστάρχου-βέη καὶ τῆς συζύγου τοῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν δύο μεγάλων ζωγράφων, τοῦ Κουρμπαχ καὶ τοῦ Ρίχτερ. Αἱ δύο αὗται εἰκόνες πημμέριστα καὶ ἐντὸς βαρυτίμων χρυσῶν πλασίων κινούν τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν τελειότητα τοῦ σχεδίου καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ χρωματισμοῦ. Ἡ ἀξία τῶν θὰ ὑπερβίῃ τὰς 200,000 φράγκων. Θὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναυλιῶν τοῦ Ὁδείου.

2) Δύο μικροτέρου μεγέθους εἰκόνες μεγάλου ἐπίσης γερμανοῦ ζωγράφου, παριστώσαι ἢ μὲν τὸν πατέρα, ἢ δὲ τὴν μητέρα τοῦ διαθέτου.

3) Μία προτομὴ ἐκ μαρμάρου τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Α'. φέρουσα χρονολογίαν 1870. Ἡ προτομὴ αὕτη ἐδώρηθη εἰς τὸν Ἀριστάρχην βέην ὄντα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ἐν Βερολίνῳ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος.

4) Τέσσαρες εἰκόνες. Θαλασσογραφίαι καὶ τοπεῖα τῶν ζωγῶν Χιλδεμπλάντ, Τζιμ καὶ Χόκε, προσωριμέναι διὰ τὸ ἐθνολογικὸν μουσεῖον.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Περατωθεῖσα, παραδίδεται προσεχῶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἡ μαρμαρινὴ προτομὴ τοῦ Ἀδέρωφ, ἔργον τοῦ κ. Φιλιππότου, ἧτις θὰ στηθῇ ἐν τῷ νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν.

— Θ' ἀνεγερθῇ πρωτοβουλία τῶν Στερεολλαδιτῶν ἀνδρῶν τοῦ Καραϊτάκη ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ κατατεθειμένον ποσὸν πρὸς τοῦτο, ἥδη δὲ θὰ ἐνεργηθῶσι συμπληρωτικοὶ ἔρανοι.

— Ὁ κ. Θ. Δημητρίου νέον ἐκτάκτου τέχνης ἔργον ἐπεράτωσε. Τὸν Χρόνον. Ὁ καλλιτέχνης, λάτρης τῶν κλασικῶν γραμμῶν, ἀναδεικνύεται κράτιστος πλάστης, καινοτόμος δ' ἄμα, οὐχὶ φαντασιόπληκτος, ἀλλ' ἀπὸ σκέψεως καὶ αἰσθήματος. Παρέστησε τὸν χρόνον οὐχὶ σκελετώδη καὶ βαθυπώγωνα γέροντα, ἀλλὰ νεανίαν, ἀφοῦ ὁ χρόνος οὐδέποτε γηράσκει— ἔχοντα παρὰ τὸ νεκρὸν τῆς ἡλικίας μίαν ἡρεμὸν βαθύτητα διαλογισμοῦ, μίαν μόλις ὀρατὴν πικρίαν, τὴν πηγάζουσαν ἀπὸ τὴν πάροδον αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅτι κυ-